

V sredo, 15. decembra ob 21.00, Vas vabimo pred mitsko obličje Oraklja, ki bo na ogled in uporabo v prostorih Kiberpipe, Kersnikova 6, Ljubljana.

ORAKELJ (preročišče)

Avtor zasnove in izvedbe: Borut Savski
Računalniška izvedba: MD_Mikka (Miha Tomšič)

- orakelj - klja m (a) pri starih Rimljanih preročišče: oditi v orakelj / delfski orakelj / prerokba

- orakeljski -a -o [k*l] prid. (a) nanašajoč se na orakelj: orakeljske besede / ekspr. dobil je orakeljski odgovor nejasen, dvoumen

Projekt ORAKELJ / preročišče se torej dotika kar nekaj pomenov. Prvi je podoba očeta – nekoga, na katerega se nanašamo (z vprašanji; kot referenčno polje vedenja, definiranja pomenov), nekoga, ki ga gledamo (ker je njegov izgled referenca; struktura, simbolno polje moči) in nekoga, ki nas gleda, od zgoraj navzdol – torej nadzira; njegov pogled ustvarja / predstavlja / repre-

zentira simbolno polje – trdno strukturo, jasno razločevanje dobrega in zlega). Na tej strani je torej vedenje, obvladovanje preteklosti in prihodnosti – absolutno.

Na drugi strani pa ta mitska (pris)podobna neločljivo vsebuje nezmožnost interpretacije oraklja / prerokbe, kar pa je, zanimivo, ne degradira. V nasprotju s tem degradira naše interpretacije (naš Jaz), ki pa se "na koncu" neogibno (usodno) sooči z že izrečenim (prerokba postane resnična). Reč (beseda) postane stvar (na). Gre za klasično dramaturgijo, saj so akterji (pomeni) konfrontirani, ločeni, zato se med njimi vname boj. Zmagovalec je po klasični recepturi – »resnica«. Torej nosilec / obličje simbola moči – Orakelj. Če gremo še korak nazaj – Čas. Seveda gre za vprašanje transcendence.

Omenjeno dramaturško zasnovo sem si sposodil na precej profan način, saj Orakelj privzame podobo obličja iz kakšnega B-movieja. Pred vedenjem je zaznavanje (estetsko). Estetsko biva pretežno na površini, zato smo ga združili s sorodno kvaliteto – površnim / površinskim (hu-

morjem). Videz (očiten, "očividen", očem ugotovimo, da na opisan način človek prav-viden) pod kožo (podobe) postopna prehaja v bolj temeljitejša področja – strukturiranje: – izven samega sebe. Identiteta (zavest o izvedbo mehanizma / strukture gibanja iz-sebi) se oblikuje s pomočjo povratnih zank, raza / obraza, dokler ne doseže ravni inter-aktivne in avtonomne interpretacije vid(e)-nega in sliš(a)nega, ki je osnova za celovito kibernetško telo.

Osnova identificiranja z drugim (in Drugim) in povratno tudi samega sebe, so oči. V našem (profaniziranem) načinu jih igrata TV zaslona, na katerih se sprehajata zenici. TV kamera spremlja položaj obiskovalca in podatki krmili položaj zenice. Za zvočno enostavni zvočni senzorji, katerih podatke na zelo neobvezen način interpretira isti računalniški program (Pure Data). Prerokbe (»resnice«) so sestavljene iz generiranih zvočnih sosledij, ki komajda spominjajo na govor, hkrati pa se tudi odmikajo od definicij glasbe. A »resnica«, ki jo Orakelj govori, ostaja zgolj estetska prvina. Torej je vendarle glasba?

Ker zagovarjamo tezo, da je Bog objektivizacija popolnega (božanskega) v človeku, kulturo Republike Slovenije

zaprav išče odgovor / resnico o samemu sebi ki vodijo preko drugega, Drugega in Sebe.

Nejasen, dvoumen orakeljski odgovor je najverjetneje enak nikakršnem odgovoru – praznim besedam, dokler ga posameznik ne prevede / interpretira »po svoji podobi«. Posameznik se v iskanju pomena / resnice (na koncu?) sooči s samim seboj. Bližnjice do pomenov / resnic (prihodnosti?) so miti, uroki, vere, teorije, žanri, arhetipi, stereotipi, ..., ki pa so najbrž le že nekdanje / neke slišane resnice (Drugega).

Kaj je posameznik/ca sam po sebi? Le neprizanesljiva podoba v zrcalu?

Borut Savski

Koprodukcija:

KUD Trivia in Zavod K6/4 Kiberpipa

Izvedbo projekta sta omogočila:

Mestna občina Ljubljana in Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije